

COMENCEM L'ADVENT

Un any més, en començar el temps d'Advent, la litúrgia de l'Església ens convida a recórrer el camí espiritual que ens conduirà a la celebració de Nadal, i ens prepara perquè la visquem amb autenticitat cristiana. Enguany molts no podran viure estes festes de la mateixa manera que en anys anteriors. Pense en les ciutats i pobles que s'han vist afectats per les riuades del passat mes d'octubre, en els carrers del qual no es respirarà l'ambient festiu propi d'estos dies com en altres anys; en les famílies que han quedat trencades per la pèrdua d'algun o alguns dels seus membres; en aquelles llars que segurament altres anys eren un lloc de trobada familiar i han quedat danyades; en els qui viuen moments d'incertesa per la seua situació laboral, o estan sumits en la tristesa pel que han viscut. Alguns dels temples en els quals es reünix la comunitat cristiana per a les celebracions litúrgiques també han quedat danyats. Per a molts, este nadal serà diferent.

Això no significa que no celebrarem Nadal. La sobrietat que en alguns pobles ve exigida pels esdeveniments recents, i que ens portarà a una major senzillesa, és una invitació a que ens centrem en allò que és essencial: acollir la bona notícia que el Fill de Déu ha vingut al nostre món per a fer seus els nostres sofriments i fragilitats, i anunciar-nos una paraula de consol i d'esperança. El seu naixement en soledat i en pobresa ens indica qui són els primers cridats al seu Regne; ens convida a reconèixer amb humilitat les nostres pobreses i les nostres fragilitats; a no creure que som més del que realment som; i ens anuncia que en les foscs que apareixen en la història humana ha brillat una llum que ens encoratja a continuar lluitant per un món més digne de l'ésser humà. Enguany podem viure estes festes sense traslladar-nos a un món irreal de somnis que s'esvaïxen prompte, però estant més prop de Crist.

El Nadal d'enguany pot ser també per a tots nosaltres una crida a la solidaritat. Durant estes últimes setmanes el testimoniatge de tants voluntaris, que espontàniament s'han dirigit a les poblacions afectades per les riuades per a ajudar a qui ho necessitara, ha sigut una lliçó per a tota la societat. En ells hem vist els millors valors que hi ha en el cor de l'ésser humà: proximitat, compassió, oblit de si, generositat, etc... Que la pròxima celebració del naixement de Jesús ens moga a perseverar en estes actituds, perquè els que estan patint pel que ha ocorregut no se senten oblidats quan passen unes setmanes.

El començament de l'Advent ens indica en quina direcció hem de preparar-nos per a acollir al Senyor: no orientant-nos cap a les coses que ens distrauen de l'essencial, sinó tornant-nos cap a Déu, cap a eixe Déu que no es queda en la seua glòria indiferent davant el sofriment humà, sinó que ha volgut fer-lo seu en el seu Fill i mostrar-nos d'esta manera la grandesa del seu amor. Que este temps de gràcia ens porte a obrir el nostre cor a Crist i a tots els que patixen.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***